

Şiirin Rengi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Ocak 2023

Kekremsi düşler saklı hayatın menzilinde ve içtimada geçen ömrün romansı aşka dair hüznü yok sayıp ve çizilen akis debdebeli bir duygu illa ki aşkın özetini geçen şairin ruh hali ve beklemede şair.

Girift saksılar var içine konduğum
Yola koyulduğum zamanların itirafı
Bazense tutulan nutkum
İzini sürdüğüm umut ve özlem
Bardaklara denk düşen gözyaşım
Bir içimlik addedilmesin de yazdıklarım
Azığa aldığım düşlerin hatırına sol yanımda yatırdığım

Bazen batık
Bazen bataklık
Ataklara eşlik eden hüznüm bazen isyan ettiğim
Lakin bir dilek
Bir umut da tezahür etti mi
İçten sevgimin de yerleşkesi
Varsa yoksa kıyama durduğum eksen

Hatırşınastır duygular
Kök söktüren
Köklediğimse acılar
Rengi yok iken düşlerin
Çatı katında rahmetin
Ve işte yağın yağmur
Öncesinde ettiğim dualar
Rahmetin izini sürdüğüm
Gizinde saklandığım
Hayatın kordan heceleri.

Körü körüne sever mi insan?
Hem de nasıl, nasıl
Fasılası aşkın hâsıl
Olan yangını başlatan
Tek kıvılcım

Sürmanşet şiir
Sevecen iklimde sektiğim
Ekilesi bir umut
Biçilesi imgeler
Yalnızlıksa kaypak rüzgârın inşa ettiği
Tedavülden kalkmışsa duygular
Kim diretir yeniden doğmayı?
Ölümsüzlüğü arzuladığım kadar doğayı
Ve kâinatı tavaf ettiğim
Her Araf'ta kaldığımda süzülen varlığım

Bol keseden severken insan
İfası yüreğin
Ve işte o şair, kazan kaldıran
Milenyumun yeniçerisi adeta
İçimdeki iklim
Sektığım bir kilim adeta
Ayağımın altınsa serili
Rengi kırmızı
Yanaklarım pembe
Sahi, şiirim var mıdır bir rengi?

Mevsimler cüretkâr
Ve yazgımı serinleten rüzgâr
Yâd edilesi dünüm yaşadığım kadar
Ömre güfteler yağdırdığım bir düzlem
Kalemin d/okunduğu yaralarım
Müdavimi olduğum sonbaharın
Sondan başa sayalım o halde
Ya da birden başlayıp da varamadığım ikide

Nöbete kaldığım vardiyalı yamağyım ben kalemin
Nüktedan dokusu
Nükte dolu ruhu
Aşkın ibaresi bir kurşunu
Kendimi yönelttiğim kadar da namluyu
İnsan şerefiyle yaşadıktan sonra
Elbet vuku bulacaktır umudun kokusu

Nasıl da gelir burnuma

Bazen bir dilaltı addedilen şiirin
Bazense yalnızlığın gazabına uğradığımda...
Varsın olsun
Varsın yerimde sayayım nezdinde insanların
İnzivaya çekildiğim ömrün tortusu
Çoktan çökmüşken dibe
Ben ne çöktü ne de pes ettim
Pasladığım sözcükler bir iklimden diğerine
Uzanan yolculuğum

Kaynakçam hüznün ve aşk ve umut
Ve yarınlara bel bağladığım
Ve de kesiştiğim nokta hayatla
Uzaklardan adımları seslenen ufuk
Un ufak olsa da ruhum
Önsezilerimi uyuttuğum
Addedilen tek mısra tek hece
Aşk elbet inadına bunca acının
Yaşadığım yaşattığım kadar şiirlerimde...